

poczatek tekstu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:26.045]

Uzasadnienie. Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie pierwszym zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. na rzecz B. D. kwotę 31 533 złote 36 groszy tytułem odprawy emerytalnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, po drugie oddalił powództwo w pozostałym zakresie, po trzecie nakazał pobrać od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi kwotę 1 577 złotych tytułem zwrotu części nieuiszczonej opłaty od pozwu, po czwarte nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 10 511 złotych 12 groszy. Z tym rozstrzygnięciem nie pogodziła się strona pozwana zarzucając zaskarżając wyrok w punkcie pierwszym i trzecim a zarzucając wyrokowi naruszenie przepisów artykułu 92 ze znacznikiem 1 paragraf 1 Kodeksu pracy poprzez jego niezastosowanie, naruszenie przepisów postępowania to jest artykułu 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego przez naruszenie zasad oceny wiarygodności i mocy dowodów przedstawionych w sprawie oraz artykułu 328 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego przez wadliwe sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z powodu braku uzasadnienia odniesienia się przez Sąd, co do zarzutu przedawnienia roszczenia powoda wynikającego z zawartej między stronami umowy o pracę. W ocenie Sądu Okręgowego apelacja absolutnie nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu naruszenia artykułu 233 Kodeksu postępowania cywilnego. Pomimo postawienia formalnie takiego zarzutu Sąd nie Okręgowy uznał, że nie został w ogóle on skutecznie postawiony i dlatego też ograniczył uzasadnienie zgodnie z przepisami artykułu 387 z... paragraf 2 ze znacznikiem 1 Kodeksu postępowania cywilnego do przytoczenia podstawy prawnej, bowiem brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia przez Sąd I Instancji prawa procesowego przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i wykonanie sprzecznych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Podnieść należy, iż artykuł 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego stanowi, iż ocena wiarygodności i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu jak również wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla ich mocy, wiarygodności. Ramy swobodnej oceny dowodu są określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według której Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy, jako całość dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd artykułu 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego wymaga, zatem wykazania, iż Sąd uchybił zasadę logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i w tej materii apelację absolutnie niespro... nie sprostował temu wy... wymaganiu. W uzasadnieniu apelacji brakich, jakich brak jest jakichkolwiek zarzutów to do tego, co do tego, że Sąd ocenił materiał dowodowy sprzecznie z zasadami logicznego rozumowania czy doświadczenia życiowego, mało tego apelacja w żaden sposób nie neguje ustaleń Sądu I Instancji, dlatego też tak postawiony zarzut jest absolutnie w ocenie Sądu Okręgowego nieskuteczny. Brak jest również podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia przez Sąd artykułu 328 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zgodnie, z którym uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazane podsta... wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia a mianowicie ustalenia faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Wbrew zarzutom apelacji Sąd I Instancji w wyroku odniósł się do stawianego przez stronę zarzutu przedawnienia wskazał, że nie zasługuje on na uwzględnienie, bowiem zgodnie z treścią artykułu 291 paragraf 1 Kodeksu pracy roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne a to roszczenie wbrew twierdzeniom strony pozwanej w ocenie Sądu O... I Instancji stało się wymagalne dopiero z chwilą definitywnego rozwiązania stosunku pracy dotyczącego strony sporu to jest z dniem 31 marca 2013 roku. Zatem ten zarzut naruszenia przepisów artykułu 328 [? 00:06:29.625]

jest całkowicie bezzasadny nadto Sąd I Instancji w Sąd II Instancji w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego jak również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony między innymi w wyroku z 13 stycznia 2011 roku w sprawie III PK, 18/10 w którym to Sąd Najwyższy wskazał, że pracownik, który nie otrzymał należnej odprawy emerytalnej moźnie, może ponownie nabyć do niej prawo pomimo przedawnienia wcześniej nabytego prawa. [? 00:07:05.785]

nadto strona pozwana uzasadniała zarzut przedawnienia tym, że stosunek pracy Pana powoda ustał z dniem 31 stycznia 2009 roku a skoro już wówczas w tej dacie był uprawniony do emerytury to wówczas powinien złożyć wniosek o odprawę emerytalną a skoro tego nie zrobił to w tej dacie, czyli z dniem ustania stosunku pracy rozpoczął bieg termin przedawnienia do dochodzenia tego roszczenia. Natomiast strona pozwana zupełnie pomija, że pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy a przejściem na emeryturę lub rentę musi zachodzić związek przyczynowo czasowy albo funkcjonalny i przejście na emeryturę oznacza zmianę statusu pracownika emeryta na status wyłącznie emeryta w niniejszej sprawie taka okoliczność nie nastąpiła, wprawdzie umowa pierwsza umowa zawarta na czas określony rzeczywiście ustała z dniem 31 stycznia 2009 roku, ale następna umowa została już nawiązana od 1 lutego w związku z tym nie było tutaj zakończenia stosunku pracy i faktycznego przejścia Pana powoda na, na emeryturę a zatem chociażby też z tych względów ten zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie. Brak jest również podstaw do uwzględnienia zarzutu prawa materialnego a mianowicie artykuł 92 ze znaczkim 1 paragraf 1 Kodeksu pracy poprzez jego nie zastosowanie. Wskazać należy, że zgodnie z artykułem 241 ze znaczkim 13 Kodeksu pracy korzystniejsze postanowienia układu z dniem jego wejścia w życie zastępują z mocy prawa wynikające z dotychczasowych przepisów prawa pracy warunki umowy o pracę lub innego aktu stanowiącego podstawę nawiązania stosunku pracy. Niewątpliwie u strony pozwanej obowiązywał zakładowy układ zbiorowy pracy Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., który odrębnie regulował kwestie należnej pracownikowi odprawy, odrębnie regulował jej wysokość. Zgodnie z artykułem 1 tego aktu zakładowy układ zbiorowy pracy obowiązuje wszystkich pracowników zatrudnionych w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z zastrzeżeniem, że układ nie obowiązuje członków zarządu spółdzielni główne... i głównego księgowego. W niniejszej sprawie w sposób bezsprzeczny Pan powód został odwołany ze stanowiska członka zarządu z dniem 10 stycznia 2013 roku a zatem w dacie, kiedy następowało rozwiązanie stosunku pracy, czyli 31 marca 2013 roku nie był członkiem zarządu a co za tym idzie zgodnie z artykułem 1 paragraf 1 układu zbiorowego pracy należy do niego ten układ stosować, bo jest on pracownikiem. Tego, regulacji tego przepisu w żaden sposób nie może, nie mogą zmienić załączniki do układu zbiorowego i tabele stanowisk i, i kategorii wynagradzania, zaszeregowania ,no w żaden sposób takie zaże... załączniki, w których rzeczywiście brak jest stanowiska dyrektora, na którym Pan był zatrudniony do końca trwania umowy o pracę nie może przekreślać brzmienia artykułu 1 paragraf 1, który nakazuje stosować zakładowy układ zbiorowy pracy do wszystkich pracowników bez wy, bez wyjątku. Zatem to twierdzenie strony pozwanej, że w niniejszej sprawie wysokość odprawy emerytalnej należnej Panu powodowi winna być ustalona na podstawie artykułu dziewięćdziesiąt 92 paragraf 1, 92 ze znaczkim 1 paragraf 1 Kodeksu pracy w żadnym razie też nie zasługuje na uwzględnienie. Mając to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy w oparciu o artykuł 385 Kodeksu postępowania cywilnego oddalił apelację, jako całkowicie bezzasadną. (...)